Att klarlägga de personliga krafterna och egenskaperna i de offentliga sammanhang, där de göra sig gällande och där de resa sina anspråk, är ingenting annat än att erkänna deras prioritet. När det till exempel gäller hur Voigt och Myrdal, vilka politiska personlighetet hr Tingsten tecknade för några dagar sedan, är ingen av deras partivänner villig höra talas om, att de skulle personifiera socialdemokratin eller partiprogrammet eller bådadera. Men varför är det då högmärkbrott att avbilda dem? Är det inte i stära högra grad ett allmänintresse att det klarläggres vilka de män äro, som socialdemokratin använder för sina syften? Genom kunskap härom kan man förstå både beveksbeggrunder och mål. Och, att sträva därefter är ett led i politiken och samhällsdebatten på allvar. Det är inte likgiltigt vilken person som sitter som försvarsminister, om han varit anpasslig eller icke. Det saknar heller icke betydelse, att landets säkringliv, förre tidigare såväl som arbetare, äger en så ingående kännedom som möjligt om hållbarheten eller bristen på hållfasthet hos det statsråd, som har att handlägga våra kommersiella, ekonomiska och sociala angelägenheter. Är vederbörande en av de prutmakare, så är det ingenting mindre än en ekonomisk skyddsåtgärd att i tid bli underkunnig därom.

Aftonbladet, gör också en del allmänna reflexioner om värdet av "en öppen och dalfri diskussion av de styrandes egenskaper":

Man får gärna glamma och vara glad, men man bör inte vara plump. Principiigt tillkännagivande av sin mening, det är väl öppenhet. Frånvaron av dalt innebär väl, att sarkasmen bör vara ett tillåtet vapen, att uddiga formuleringar är välkomna samt att man ger rangen och ställningen allt vad flyger och far. Efter sådana linjer kan utan tvivel den svenska pressdebatten ställas på en högre litterär nivå eller åtminstone göras mer omvärkande. Uppfattar en skribent felheten från dalt som knuten att hitta på nya invektiv och anvisa sådana som tillbyggen mot sina fiender, då argumenten tryter, riskerar han att med sin verksamhet sänka den polemiska baren till en nivå, som inte var är behaglig. Det har hela pressen lört av.

Journalistens önskan att servera spritliga anrättningar är inte den främsta synpunkten i sammanhanget. Det som är viktigt uttrycker den sist citerade tidningen med förodömlig korthet: "De styrandes personer har ju politiskt intresse."

En uppdelning av socialdepartementet är ångo på tal, och Svenska Dagbladet (fh) refegrar en del av de många äldre förslagen för att stanna vid det Levinsonska:

Departementens normala antal skulle enligt det ena alternativet vara nio, enligt det andra tio. Ett inrikesdepartement skulle tillskapas enligt båda alternativen, men i första fallet skulle inrikesdepartementet komma till genom kommunikationsdepartementets omändring. Utredningsmannen förordade alternativet med tio departement. Så tvingande som behovet av ett inrikesdepartement länge har varit, är det beklagligt, att även ha fått på, utan att något har åtgjorts på detta område. Regeringen har möjligen andra, mera vidtryftiga planer på "samordning av den ekonomiska politiken" i samband med reformen. Den har kanske också personfrågor att ta hänsyn till. Men detta hindrar icke, att det säges att inrikesdepartementet också bör nå ett snabbare avgörande. Det borde bero av ett slags planhushållningsdepartement i folkhushållningsdepartementets ställe har icke påvisats.

Goda organisatoriska skäl kan anföras både för ett arbetsdepartement och ett inrikesdepartement. En liberal kan dock inte låta bli att ömma för den svenska demokratins egenhet att kara sig utan någon inrikesminister. På alltför många håll ute i världen är den posten ett efterstrukat partipolitiskt byte på grund av de möjligheter den öppnar att med polismaktens hjälp trakassera motståndare.

Cirkulärdrama vådor har råkat få en festlig illustration. Västernorrlands Allehanda (fp) berättar:

När redaktören för Härnösands-Posten (h) härondagen skulle klippa ihop en ledande artikel, fick han fatt i ett tidning i högen. Den tidning han bägg räkade vara en folkpartitidning, och ledaren var av dessa cirkulärartiklar som partiexpeditionerna skicker ut. Redaktören kunde inte inse varför just han skulle låna igenom artikeln, när ingen annan gör det, och på så sätt kon Härnösands-Posten i torsdags att innehålla en ledare, där professor Ohlins visdom prisades och där

"Före textannonser" forts. från sidan två.

Aktiebolaget för Varubelåning
TELEFONER: 67 01 00 VÄXEL 8 Storgatan 8 AFFÄRSEN bevånar: GRUNDAD 1866
Obligationer - värdehandlingar - bostadslägenheter - frimärkssamlingar - konst - juveler - guld silver - antika och moderna möbler - äkta mattor - varulager m. m. Kontorstid 9–5 lördagar 9–3

Plåtarbeten
Förbindelse sökes med medelstor verkstad i mellersta Sverige, som har utrymme och maskiner för tillverkning av större svetsade artiklar med upp till 8 mm. plåttjocklek. Eget gjuteri eller lämpligt sådant på platsen önskvärt. Svar till "Grovplåtarbete", AB. Svenska Telegrambyråns Annonsavdelning, Stockholm, t. v. b.

VI ÖNSKA omedelbart få löst
VÄRT KONTORSPROBLEM
Vad vi nödvändigtvis behöva är 2 rum, möblerade eller omöblerade. Om någon finnes, som kan hyra ut en del av sitt kontor och sålunda dela det med oss, är även detta en fullgod lösning. Svar under signatur "OVEC" kan sändas till Dagens Nyheter, Stureplan, eller telefonsvar 23 53 00.

Fabrikanter
av husgeråsartiklar, leksaker, artiklar inom järnvaruhranschen! Grossistföretag söker förbindelse, allt intresserar. Kontantskp. Svar till "Omgående leveranser — 17", Dagens Nyheters Huvudkontor.

STENOGRAF
Skicklig stenograf, kunnig i engelska, tyska och eventuellt även franska erhåller anställning omedelbart i Stockholm. God lön kan påräknas för duganda kraft. Skriftligt svar till AB Kemisk Industri, Drottningtorgatan 48. Tel. 10 28 26.

POPULAR MECHANICS
Det bästa populära amerikanska tekniska månadstidningsutget går åter att abonnera på. Pris kr. 17.— för 12 månader. Beloppet kan insändas till vårt svenska postgirokonto n:o 4317.
ILLUSTRATED NEWS SERVICE.
Dahlerupsgade 1, Köpenhamn V.

Patenträtten
å lättillverkad järnartikel. Lämplig tillverkning för mindre mekanisk verkstad. Goda försäljningsmöjligheter då det rör sig om en prisvärd, efterstrukt för alla därutefinbärare. Närmare meddelar
F:a AB STRÖMMEN
Polsgatan 28, Norrköping.

LÄKARE

DOKTOR FLOOM
Institutet fr. o. m. 10/8 t. o. m. 9/9.
Medlem av Stockholms Läkarförening.

Dr LOUISE LAMM
har återtagit praktiken.
Medlem av Stockholms Läkarförening.

Dr MAJA MORÉN
Spec.: Kvinnosjukdomar och förlossningar, Fosterobservation 2. Tid efter överenskl. kl. 8—8.30 pr Tel. 21 39 10.
Medlem av Stockholms Läkarförening.

Dr WILHELM NASIELL,
STUREPLAN 4, Hemkommen.
Medlem av Stockholms Läkarförening.

PROFESSOR TROELL
hemkommen.
Medlem av Stockholms Läkarförening.

Tandläkarinstitutets tandfyllningsavdelning
har öppnat mottagningen för höstterminen. Mottagningstid vard. kl. 9—10.

Tandläkare Torsten Borg
har återtagit praktiken
Medlem av Stockholms Tandläkarförening.

Tandläk. Gösta Hegestam
har återtagit praktiken, Kungsgatan 54.
Medlem av Stockholms Tandläkarförening.

Tandläk. Edvard Hjertquist
hemkommen, Odengatan 1. Tel. 21 05 11.
Medlem av Stockholms Tandläkarförening.

Tandläkare Axel Levin
hemkommen. Sportpalatset. Tel. 53 75 10.
Medlem av Stockholms Tandläkarförening.

Tandläkare Martin Rylander
har återtagit praktiken, Karlbergsvägen 42.
Medlem av Stockholms Tandläkarförening.

Tegnérgatans TANDKLINIK
Tegnérgatan 16. Tel. 32 42 43.
Naturtrogna Jacketer (fr. 28 kr. pr grm). Snäfrit tandut. Plomb. Stött. 10-1, 5-8. Sönd. 11-1. Konts.-tri rfeftr.: Sönd. leg. tandl. Ilvet.

några glåpord fälldes om högerpartiets nya handlingsprogram. Förmodligen skulle ingen tidningsläsa märkt protesten, om det inte olyckligtvis råkat falla sig så att ordet "socialism" förekommit i rubriken. Förkommen av detta ord gjorde att en medarbetare i Nya Norrland (s) med en lätt stuck av mobövlja satte sig att klandgenom artikeln, och efter en stunds tankearbete hade han sammanlagt klart för sig. Möjligen hjälptes han på spåren därigenom att samma ledare samtpg dag stod att läsa i folkpartitidningen Örnsköldsviks Allehanda.

Berättaren finner dylika "organisationsfel" en smula kompromettrande även i den mekaniska propagandans dagar. "Den största skulden får dock läggas på högerpartiet, som icke program på ett sätt som gör att partiets lantliga redaktörer svävar i ovisshet om vilken åsikt de antas skola hysa."

OFFICIELLT

Medicinalstyrelsen. Leg. veterinären A. G. Arvedsson har förordnats att från 12 augusti och under vakans uppehälla distriktsveterinärtjänsten i Skövde distrikt.

Skolöverstyrelsen. Rektor Gunnar Segerberg vid sammaskolan i Norrtälje har från 23 augusti uppehälla en underviningsråd sbefattning.

Järnvägsstyrelsen. En e. o. förste byråsekreterarbefattning i järnvägsstyrelsens ekonomibyrå vilken endast av sekreteraren i byrån E. K. Ericson.

Skolhemmen. Till föreståndarinne befattningen vid skolhemmet i Vitvattnet i Nederkalix skoldistrikt förordar domkapitlet i Luleå bland sexton sökande skolhemsföreståndarinnorna, Gunhild Svensson, Åsele, Ester Ekegren, Stockholm, och Rosa Vig Persson, Kåbdala, i denna ordning.

Seminarierna. Ett lektorat i medicinämnet och tyska vid folkskoleseminariet i Lund söks av lektorerna H. Elovson, Eslöv, E. R. A. Peterson, Vänersborg, N. Wersäll, Sundsvall, och A. V. Åkerlund, Växjö, adjunkterna A. T. Lindstedt, Göteborg, I. C. Ljungcrcul, Lund, P. J. Friberg, Stockholm, och B. O. Holmberg, Uppsala, samt fil. dr L. G. Breitholtz, Uppsala.

— Skolöverstyrelsen har förordnat leg. läkaren Sven Rudberg att under vakans uppehålla seminarieläkarbefattningen vid folkskolseminariet för manliga elever i Stockholm.

Folkskolorna. Av femton sökande till en skolföreståndarbefattning vid Varbergs folkskolor har skolöverstyrelsen förklarat åtta kompetenta, nämligen J. A. Andersson, B. A. G. Holm, E. Hjelm, Hilding Larsson, Everth Lindgren, S. G. H. Olsson, J. E. Ribbefelt och A. O. Tisnberg.

Dövstummeundervisningen. Två lärarbefattningar i kunskapsämnen vid dövstumskolan i Örebro söks av dövstumlärarna A. J. Tersing, och K. G. Jonsson, Örebro, Mary Hansson, Stockholm, Viola Dehn och Anna Jarngren, Växjö, G. Fürst och O. J. Ryne, Vänersborg, H. Y. Lundhall, Gävle, samt Anna Grennberg och N. E. Grennberg, Härnösand.

— Fyra lärarbefattner i kunskapsämnen vid dövstumskolan i Vänersborg söks av dövstumlärarna H. K. Rikedal, L. A. Svensson, Birgit Svensson, G. Fürst och O. J. Ryne, Vänersborg, Ester Karmark, Stockholm, Mel. Lalander, Lund, Viola Dehn, Växjö, H. V. Lundhall, Gävle, samt K. J. Ryning och K. G. Jonsson, Örebro.

Lediga tjänster. En befattning som landskontorist och en befattning som kontorsbiträde hos länsstyrelsen i Blekinge län, en befattning och ett förordnande t. v. å landskontorstjänst vid länsstyrelsen i Gävleborgs län, en kontorsbiträdestjänst vid länsstyrelsen i Hallands länd, två extra ordinarie befattninger i lösorgrad Fo 23 hos Statens pensionsanstalt, en bibliotekarietjänst vid Kungliga biblioteket, en ämnesbibliotekarietjänst vid folkhögskolan i Härnösand, en ämnesbibliotekarietjänst vid Mora lantmannaskola, en befattning som ordinarie lärarinna-uppgiftare hos skogsvårdsnytyrelsen i Gotlands län, en kanalbiträdesbefattning vid sjömansbunket i Göteborg, befattningen som bitträdande lärare i engelska respektive tyska språken vid Kungl. musikhögskolan, befattningen som extra ordinarie sjukvårdsbiträde vid Lv 1, Karlsborg och T 4, Hässelholm samt befattningen som hovtenor av 1. klass vid Kungl. Karlsborgs luftvärnsregemente kungörs till ansökning.

Vidare ledigförklaras: två ordinarie manliga folkskollärartjänster inom Malå skoldistrikt, icke ordinarie folkskollärartjänsterna vid skolorna i Kägetsjok och Kemitrask samt i Robertsfors och Sjulsfors skolområden, en icke ordinarie folkskollärartjänst, manlig eller kvinnlig, vid Bocholms folkskola, en icke ordinarie småskollärartjänst i Mjölby stad, en ordinarie småskollärarinnetjänst inom Hälstads skoldistrikt samt en ordinarie småskollärarinnetjänst (vakansvikariat) vid Bjuvs folkskola.

Förslaget till sexualundervisning skall i dagarna överlämnas till statsrådet Erlander, meddelar en av de sakkunniga, skolöverläkare C. W. Herlitz. Stoffet till undervisningen föreslås betydligt utvidgat i förhållande till det debatterade folkskoleförslaget, där dörren till kunskap i sexuella frågor på grund av barnens låga ålder blott kunde stå på glänt, medan den nu helt kan öppnas. Sexualundervisningen föreslås obligatorisk med början redan i realskolan och skall ingå i ämnet biologi och hälsolära. D sakkunniga hoppas på att förslaget snarast sänden på remiss, så att skolöverstyrelserna som möjligt kan få bemyndigande att realisera det redan i slutet av kommande termin. Något riksdagsbeslut fordras inte i detta fall.

KALMARBARNEN FÅR HÄLSOKORT.

Från Dagens Nyheters korrespondent.

VASTERVIK, tisdag.

Hälsokort kommer att införas inom barnvården i Kalmar län enligt beslut av landstingets förvaltningsutskott. Hälsokortet är en nyhet för landet, och kortet skall upptå alla uppgifter om barnet och dess utveckling, dess vikt, vaccinering, hälsoch sjukdomsförhållanden osv. Kortet anser bli av stor praktisk betydelse för läkarnas bedömande av fallet, och meningen är att kortet skall följa individen genom livet.

En nation hos läkaren

EN SVENSK LÄKARE, är Sven Hedenberg, har gjort ett försök att behandla det tyska folket som en nervsjuk patient; han vill analysera de företeelser som betingat nazismens uppkomst och herravälde (*Tyskland som psykiatriskt problem*, Natur och Kultur, 3: 25). Boken är sympatisk genom sitt allvar och sin ärliga strävan till lidelsefri prövning. Den innehåller icke heller så påtagliga orimligheter som visa tidigare försök på området, t. ex. av Wilhelm Reich och Ingjald Nissen. Men hela den genre arbetet representerar är förfelad, och författarens ohållbara förutsättningar och bristande historiska insikt driver honom ständigt till godtyckliga eller skeva omdömen.

Mest vilseledande är föreställningen att det tyska folket utgör en enhet av samma art som en person. Då man skall analysera en enskild människas karaktär, skriver dr Hedenberg, måste man analysera hennes anlag och utveckling, och samma förfaringssätt bör tillämpas på staterna och folken. Vad anlagen betträffar talas om att olika rasegenskaper finns och att det är tänkbart att t. ex. det starka slaviska inslaget lever kvar i en tendens hos tyskarna till blind lydnad. Vid denna totalt godtyckliga tankegång stannar författaren dess bättre endast ett ögonblick, dock tillräckligt länge för att komma med flera orimliga påståenden, såsom att judarna skulle vara en ras med särskilda rasegenskaper — en uppfattning som icke ena nazistiska teoretiker har avalt. I huvudsak uppbäller han sig vid det tyska folkets historia såsom orsak till dess nuvarande fördärv. Naturligtvis är det riktigt att vissa speciella handlingsmönster, alltså vad som i dagligt tal kallas folkkaraktärer, utbildas i anslutning till kollektiva upplevelser. Men författaren tror uppenbarligen att på detta sätt vissa karaktärsegenskaper i biologisk mening uiformats, vilket är en absurditet. skvida man icke utgår från den utdömda hypotesen om förvärvade egenskapers ärftlighet. Den icke klart utsagda men klart förutsatta slutsatsen av hans framställning måste bli att nyfödds tyska barn har större anlag för sadism, oreflekterad lydnad osv. än andra nationers barn — en fantastisk föreställning.

Beträffande den historiska uppläggningen i detaljer kan det vara tillräckligt att erinra om redogörelsen för tyskarnas utveckling efter första världskriget. På grund av Tysklands nederlag befann sig, säges det, "dess folkmassa i ett tillstånd som var mycket mottagligt för tanker som kunde ge dem förklaringar till det svidande nederlaget". Massan behövde därför blott ett tändande ord "uttalat av en fanatikers tro" och vissa stämma för att följa med och komma bort från nuets hopplöshet". Här glöms helt enkelt bort att nazisterna kunu tio år efter det tyska nederlaget var ett parti utan betydelse; det var först den ekonomiska krisen omkring 1930 som i Tyskland likaså i flera andra länder kom extremisterna att spela en central roll.

Alltigenom skildras det tyska folket som om det vore fråga om en enda person med bestämda karaktärsegenskaper. Nazismen och det tyska folket uppfattas som en och samma sak. Därigenom kommer man bort från all vettig historisk undersökning. Då Hitler kom till makten stod endast en minoritet av de tyska valmännen bakom hans parti, och det kan med säkerhet påstås att en stor del av denna minoritet — liksom observatörerna i Sverige, England och andra länder — skickt fan att nazismen icke skulle leda till diktatur, längt mindre till en exceptionellt brutal diktatur. Massor av tyskar har, liksom senare motståndsmännen i de ockuperade länderna, valt död eller koncentrationsläger framför underkastelse. Detta utesluter naturligtvis icke att samvaldet motsvarande mot diktaturen i Tyskland var mindre än det skulle ha varit i vissa andra länder med en mera långvarig demokratisk tradition.

Dr Hedenberg slutar med att tala om "det tyska övermodet, brutaliteten och förstöreslesiustan" och att det måste dröja århundraden innan tyskarna kommer upp till de nordiska folkens nivå. Det är en ganska fruktansvärd sak att sätser som dessa redskrives som truismer av en årlig och varmt kännande människa och att de mottas med orefletkerat bifall. De visar hur djupt den nazistiska smittan trängt, ty tankegången kan knappast bli mer upp och nedvänd nazism. Man lar om tyskarna som nazisterna talade om judarna. Det är värre än en dumhet, ty det leder till att förreställningarna om nationernas innebonde godtet eller ondska, dva. den grövsta formen av nationalism, uppsammas och rent av får ett sken av vetenskaplig auktoritet.

H. T—s

DE MÄNSKLIGA EGENSKAPERNAS ÄRFTLIGHET

Av professor ARNE MÜNTZING

VETENSKAPENS popularisering och inträngande i det allmänna medvetandet kräver givetvis ganska lång tid, och när det gäller en så ung vetenskap som ärftlighetsforskningen måste man nog konstatera att även de mest elementära kunskaperna på området har en mycket begränsad utbredning. Särskilt gäller detta den del av ärftlighetsläran som borde stå oss närmast, nämligen kunskapen om våra egna egenskaper och deras nedärvning. Trots enstaka populära framställningar av högt värde, såsom t. ex. von Hofstens "Ärftlighetsläranx grunder" (Medicinskt Folkbibliotek 1927 och 1931), är nog allmänbildningen på detta område mycket bristfällig. Det är därför glädjande att en ny, välskriven och innehållsrik populär framställning av dessa ting nyligen utkommit, "Normalt och sjukt arv. En översikt av människans ärftlighetslära". (I serien "Vår tida medicin".) Författare är professorn och chefen för rasbiologiska Institutet i Uppsala, Gunnar Dahlberg. Det nu föreliggande arbetet är en utvidgning och komplettering av författarens föregående bok på området, "Arv och ras" (1940).

Boken inleds med en avdelning rörande de grundläggande arvsmekanismerna. Mendels lag, arvsmassa natur och könsbestämningens problem. Sedan läsaren sålunda bringats de nödiga elementära kunskaperna för att förstå bokens huvudinnehåll behandlas i nästa avdelning människans normala egenskaper, bl. a. könsskillnaderna, det yttre utseendet och intelligensen, blodgruppsena och de s. k. konstitutionstyperna. Dahlberg kritiserar Kretschmers bekanta teori om ett samband mellan kroppsbyggnaden och payken och tror inte att den glade sällskapsbroderns fetma beror på hans medfödda psykiska konstitution, utan snarare på alla de goda måltidsgar han ätit. Ett intresant kapitel gäller blodgrupperna, där man nu klarlagt fyra olika blodgruppssystem, som nedärva oberoende av varandra. Forskningen på detta område har viktiga praktiska konsekvenser för faderskapsbevisningen, för utförandet av blodtransfusioner samt när det gäller att komma till rätta med den besvärliga Rh-faktorn, som i vissa kombinationer tillåter födsel av det första barnet i ett äktenskap, men som sedan orsakar att de följande barnen dör på fosterstadiet eller i spädbarnsåldern.

I bokens tredje avsnitt ges en översikt av de ärftliga sjukdomarna, vilka förvisso är skrämmande både med avseende på sin mångfald och sina verkningar. Mest intresse tilldrar sig kanske kapitlet om kräftsjukdomarna och deras beroende av arv och miljö. Dahlberg är benägen att anse den rena slumpen som huvudfaktorn vid uppkomst av kräfta och är för övrigt benägen att förutom miljö och arv räkna med alumen som en tredje grundorsak vid alla egenskapers utformning. Om man ej som komlyckorna har specialla skäll att räkna med samnolikhet i stället för kausallet, måste man opponera sig mot denna uppfattning. Den slump som författaren operarar med är nog endast ett begrepp som täcker bristande kunskap om svåranalyserade processer, vilk dock ytterst betingas av de två grundfaktorerna, arv och miljö. Vad kräftans orsaker beträffar tyder för övrigt tabellen i detta kapitel mycket starkt på att det ärftliga momentet är betydande. Att döma av siffrorna i tabellen är kräftdödligheten bland syskon till kräftsjuka väsentligt större än bland befolkningen i övrigt. Författaren finner skillnaderna "inte mycket upprående" och visar även på flera andra ställen i boken en viss tendens att bagatellisera de ärftliga differenserna. Detta förvånar en botanisk genetiker, som dagligen och stundligen ser den verkliga ärftliga differentieringen i naturen och bland kulturväxterna och som är medveten om ärftlighetslagarnas allmänglitighet för alla organismer. Det är viserligen sant, som författaren framhåller i inledningen, att människans ärftlighetsforskning numera är en specialvetenskap, som är ganska skild från den botaniska och zoologiska ärftlighetsforskningen, men

rerställningarna om nationernas inne-

detta gäller snarare metoderna än de allmänna lagbundenheterna, där människan visar en nästan förbluffande överensstämmelse med korsbefruktande djur och växter.

Dahlbergs tendens att undervärdera de ärftliga differenserna är nog talag av en i och för sig sund reaktion mot de många överdrifter som en del oveder hållna, högröstade och politiserande "rasbiologer" gjort sig skyldiga till och som varit ägnade att allvarligt skada den medicinska genetikens utveckling. Man får hoppas att Dahlberg i sin ivver att slå på undan sådana skadliga utväxter på den medicinska genetikens träd inte går till överdrift åt det andra hållet. Den enda framkomliga vägen beträffande den mänskliga ärftlighetsforskningen är givetvis ett tålmodigt samlande av fakta och en strikt vetenskaplig bedömning av dessa fakta utan några bihänsyn till dagspolitiska förhållanden.

I bokens fjärde avdelning, "Befolkningar ur avseyynpunkt", behandlas de olika faktorer som stabiliserar eller förändrar större eller mindre befolkningars ärftliga sammansättning, t. ex. uppkomst av nya anlag genom mutation, äktenskap mellan besläktade individer, isolatbrytning, dva. förbindelse mellan folkgrupper som förut varit isolerade från varandra, osv. I slutet av boken diskuterar författaren så brännbara problem som samhällsklasserna och de eventuella ärftliga skillnader som finns mellan dessa och kommer därmed också in i politiska frågeställningar. Man skulle gärna vilja veta hur Dahlberg vetenskapligt definierar begreppen över- och underklass, som han något klichémässigt rör sig med i detta kapitel. Är det den intellektuella kvaliteten eller de ekonomiska resurserna det är fråga om? I varje fall kan man dock instämma i författarens huvudslutsats att det ur samhällets synpunkt är önskvärt att alla får lika möjligheter och att man sedan väljer ut de i avseende på intelligens och karaktär bästa bland dessa för mer speciell utbildning och sedan placerar dem på ledande poster.

I en så omfattande bok som denna förekommer naturligtvis en del smärre felaktigheter och oklarheter. Så t. ex. bör författaren i nästa upplaga se till att det står x-kromosom i stället för x-kromosom på "två ställen på sid. 82. Påståendet (på sid. 58) att männen endast har en könskromosom är felaktigt, eftersom y-kromosomen också är en könskromosom. Det är också felaktigt att ange vete och råg som exempel på kromosomtalsförändrade kulturväxter. Endast vetet har ett högt kromosomantal, rågens kromosomer är ej förändrade. Siffertecknin-gen på det bild som visar en spottkörtelkromosom hänför sig ej till kända genet, såsom figurförklaringen påstår, utan anger endast vissa under mikroskopet definierbara regioner. Fig. 71, som är avsedd att åskådliggöra effekten av ingifte vid olika frekvens av en recessiv egenskap, blir nog ingen klok på såsom den nu presenteras.

Bortsett från dylika smärre brister och den generella huvudanmärkningen om underskattningen av de ärftliga skillnaderna måste det emellertid framhållas att Gunnar Dahlbergs bok är av högt värde för alla som önskar erhålla en god bild av ärftlighetsforskningen. Författaren har stor sakkunskap kombinerad med en obestridlig talang som popularisator och kan framställa även genska komplicerade fakta på ett lättillgängligt och ofta roande sätt. Boken är därför värd att få en stor läsekrets.

Läkarna uppmanas vänta med aktionen

Karolinska sjukhusets direktion har i skrivelse till Sveriges läkarförbund på tisdagen under hänvisning till svårigheterna att sammankalla direktionens medlemmar före slutet av denna månad bemställt att läkarkåriinen vid Karolinska sjukhuset och Serafimerlasarettet måtte uppskjutas, förslagsvis till 1 oktober.

Sveriges läkarförbunds verkställande utskott sammanträder onsdag kväll för att ta ståndpunkt till frågan.

Efter till Norrköping efter 44 åra bortvaro kom på tisdagen 86-årige John Andersson från Minot i USA. Han är innehavare av ett flygbolag med ett 20-tal plan och eget flygfält och ämnar nu hälsa på sin 87-årige fader och sina syskon. En bror är skogvaktare i Rämshytten i Dalarna. Besöket i Sverige varar två månader.

Försvarsstaben tror på raketer, rester ej funna

ETT stort antal samstämmiga och av allt att döma vederhäftiga rapporter om mystiska rymdfenomen har kommit expriterna att dra den slutsatsen att det i vissa fall sannolikt är fråga om något eller några slag av raketer.

— De mer eller mindre fantastiska formerna på dessa förvånli som stundom inrapporteras behöver inte vara oüniknarn, säger major Nils Ahlgren, chef för luftförsvarsavdelningen. Även nu har man dock inte funnit några delar eller rester som med säkerhet kan sägas härstamma från eventuella raketer. Förrän så skett är ett bestämt utlandande om fenomenens verkliga karaktär eller ursprung inte möjligt.

De slagglikknande klumpar som hittats på flera platser har inte kunnat ge någon ledtråd. Även om teorin om meteorer inte kan helt avvisas, är det dock enligt expertutlåtande föga troligt att det rör sig om sådana, utom möjligen i enstaka fall. Bl. a. tyder det stora antalet observerade fenomen och den ofta låga höjden på att de ej är av dylikt ursprung. Ett fotografi på vilket ett sådant elidfenomen av en händelse kommit med visar att det möjligen kan vara fråga om en meteor, men undersökningen är ännu icke klar.

Det säkraste nedslaget torde vara det som inträffat i Kilmjuru vid Överkalix, där sökandet fortsätter i den djupa sjöbotten.

Av rapportsammanställningen framgår att föremålen ofta rör sig i bågformiga banor över landet. De inpasserar i regel över södra Sverige, går i en mer eller mindre vid båga mät landet och utpasserar i östlig riktning över Mellansverige eller Norrland. Om de därefter försvinner i havet eller fortsätter i andra riktningar har inte kunnat fastställas. Det kan emellertid röra sig om gyro- eller radiostyrda raketprojektiler, som på ett eller annat sätt kommit in över Sverige.

Under tiden den 9 till 12 juli inkom omkring 300 rapporter från allmänheten till försvarsstaben. Antalet här därefter successivt nedgått, men dagligen inströmmar fortfarande rapporter. Många har visat sig felaktiga. Så har t. ex. en trömb över en sjö blivit ett nedslag, ett flygplan i skymningen en raket.

Nya iakttagelser.

Ett par mystiska föremål iakttogs i luften på olika håll i Sverige under måndagskvällen och på tisdagen. I södra Sverige sägs man en lysande kula med svans — på ett ställe tyckte man sig samtidigt höra ett skramlande ljud. Kulan fortföll röra sig i horisontal riktning, varför man inte trodde att det var en meteor. I Mellansverige sägs man ett föremål på hög höjd som efterlämnade en vit rökstrimma. Samtidigt urskildes dovt motorbuller.

Även biografanställda är redo att förhandla

— Förhandlingarna om nytt riksavtal för de biografanställda var preliminärt bestämda till 23—24 augusti, men om arbetsgivarna önskar börja redan tidigare är vi beredda härtill, förklarar ombudsman Kjell Johansson i Handelsarbetsförbundet, med anledning av direktör Gunnar Nordholms uttalande för Dagens Nyheter, att arbetsgivarorganisationen önskar börja förhandla redan den 8 augusti.

— Vår förbundsordförande befinner sig på semester och för sådan upptagen av en konferens i Danmark till slutet av månaden, men om arbetsgivarna önskar förhandlingar redan denna månad, så kan vi mycket väl sätta i gång, säger hr Johansson.

Att Sveriges folkbiografer kan öppna för säsongen redan nu, beror på att de inte är anslutna till Svenska film- och biografförbundet, och tydligen har de egna filmer, så att de kan klara sig under biografstoppet. Personalen vid Folkets hus-biograferna tillsägjr inte heller varje dag i veckan som på de stora biograferna och vi har inget avtal med de anställda. Men jag skulle tro att i stort sett har de ändå följt de avtal vi träffat. För vår del har vi dock ingen anledning att ingripa om de nu vill hålla öppet medan andra biografer har stängt.

Nya bankförhandlingar.

På tisdagen upptogs avtalsförhandlingarna mellan Bankernas förhandlingsorganisation och Bankmannaföreningen om kollektivavtal för affärsbankerna, under ordförandeskap av advokat Westling. Förhandlingarna, som äjournerades i början på juli, väntas pågå några dagar.

LONDONRESA BEGÄRS AV POLISEN.

Svenska polisförbundet har nu i en skrivelse till socialministern påpekat att man bör få uppgifter om betingelserna och sättet för den engelske polismannens tjänsteutövning genom studier på ort och ställe. Erfarenheterna, heter kanna tillgodogöras av den nu aktuella sakkunnigutredningen om ändring av polispersonalens normalstruktur. Förbundsstyrelsen betonar nödvändigheten av att den lägre polispersonalen bereda representation i en dylik studieresa-tion, som under någon tid bör besöka London och andra större städer i England.

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.